

Dy Plambeck, Danmark: "At skrive for børn er lige så krævende, svært, vidunderligt og magisk som at skrive til voksne"

Min historie handler om at stå på en underlig tærskel mellem at være barn og teenager, elleve år. Man er ved at miste interesse for legen, men hvad skal man så, når man ikke vil lege længere? Den handler om at bevidstheden udvides og lysten til at udforske verden bliver større. Men også om frygten ved det ukendte, der kan overvindes ved et stærkt venskab. Min historie er en selvstændig forsættelse af min børnebogsserie *Os fra Blomsterkvarteret*. I de tidligere bøger har seriens hovedpersoner Lara, Agnes, Mikkel og Tobias udforsket Snogstrup, byen, de bor i, de forskellige miljøer der, som frisøren Freddy, der hader hår, cykelsmeden Cykel-Ursula, der har cykler hængende i træerne og lossepladsen, der bestyres af Sigurd-Skrald, som har en tehætte på hovedet. Men i denne historie *Den dag vi rejste fra Snogstrup*, er de blevet parate til at udforske verden omkring dem.

Hvornår vidste du, du ville være forfatter?

Jeg har skrevet siden, jeg var barn. Der lavede jeg små bøger til mine Playmobil-mænd, men egentlig havde, jeg ikke tænkt, at jeg ville være forfatter. Jeg ville gerne være antropolog eller psykolog. Men i 2000, da jeg var tyve år, arbejdede jeg med at plukke oliven i et økologisk bofællesskab i Israel sammen med tre skotter og en anden dansk pige. Hun havde opsnappet, at Berlingske Tidende havde udskrevet en konkurrence, der hed "Brev fra det blå", hvor man skulle skrive et rejseessay. Hun fik mig med på idéen. Vi skrev hver vores essay og sendte det af sted. Til min store overraskelse vandt jeg den konkurrence. For de penge, jeg vandt, tog jeg på et skrivekursus på Testrup højskole. Der begyndte jeg at skrive for alvor. I 2002 blev jeg optaget på Forfatterskolen. Siden er det gået slag i slag, som man siger.

Hvornår udkom din første bog?

Jeg debuterede med "Buresø-fortællinger" i 2005.

Hvad synes du er særligt ved at skrive til børn?

Det særlige er, at der ikke er noget særligt ved at skrive for børn. Det tror man måske, men jeg mener, det er misforstået. Et misforstået hensyntagen. At skrive for børn er lige så krævende, svært, vidunderligt og magisk som at skrive til voksne. Sproget skal stadig være knivskarpt! Hvis sproget ikke er der, er der ikke nogen fortælling. Sproget skal åbne op, forundre, skabe liv. Børn forstår poesi, de kan høre det.

Hvad betyder det for dig at være en del af antologien og Hay Festival?

Det er jeg meget glad for. Jeg glæder mig især til at møde forfattere fra andre europæiske lande og diskutere litteratur på tværs af landegrænser.

Har du et yndlingskrivested?

Jeg har et skønt kontor, et hjørneværelse i en gammel bygning med udsigt til Københavns domkirke, Vor Frue Kirke, jeg sidder og ser lige ned på en statue af Moses, når jeg skriver. Meget inspirerende.

Hvordan bliver du inspireret?

Af at have øjne og ører åbne og sanserne slået ud på dette mærkværdige fantastiske sted kaldet jorden. Det kan anbefales, også hvis man ikke er forfatter.